

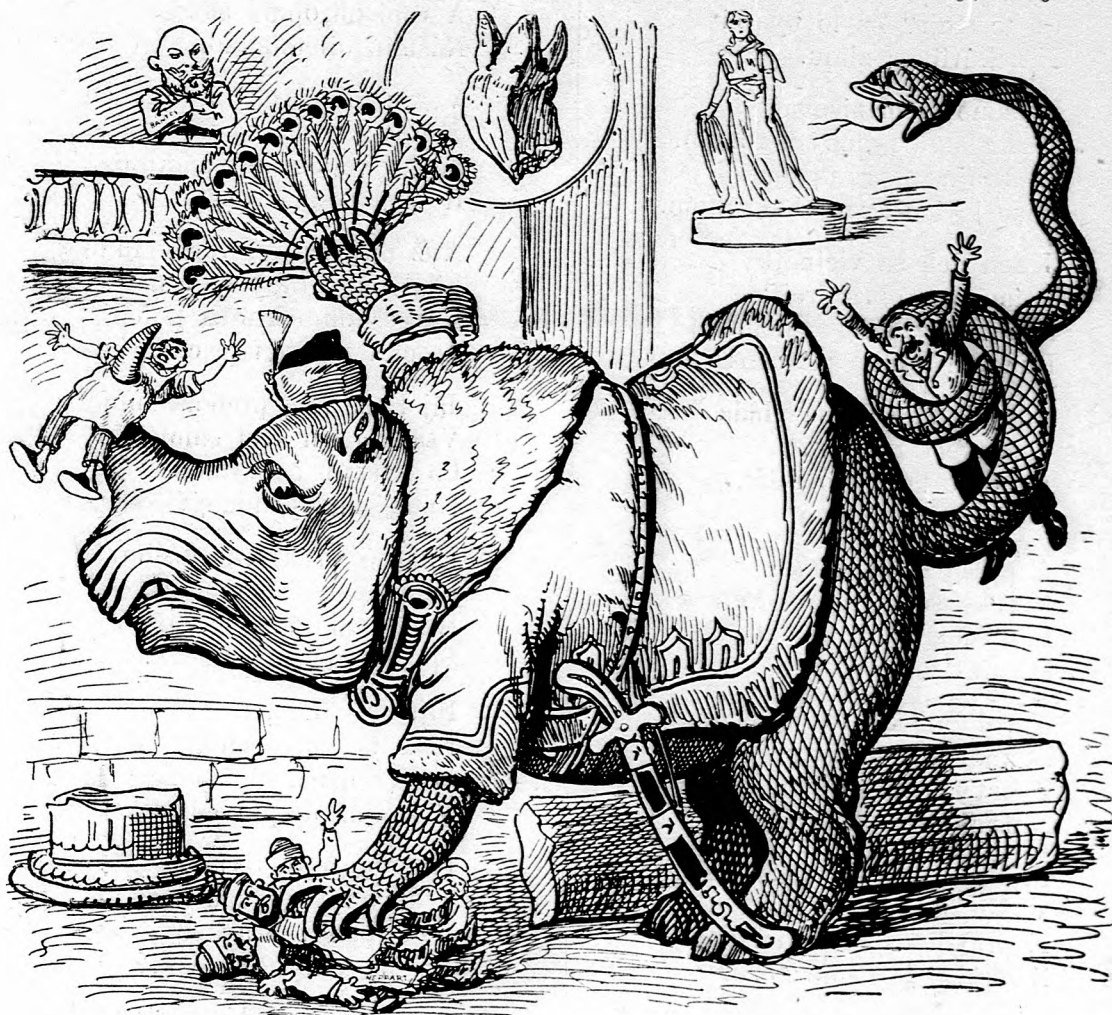
Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádzajú každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Hlavný župan Mammut (starodávne zviera),
alebo, aké sa to zvery úradnícke, ktoré by celý ľud vďačne zožraly, a aj žerú.

Veru naši hlavní župani by chceli vykynožiť, tko len sa ich nemravnosti protiví. Hlavní župani sa nič iné, ako tu zobrazené zviera Mammut.

Všeličo vo veršoch.

Mal bych vám napísať nové
Veci, ktoré neznáte
A o ktorých ešte posial
Vy vedomie nemáte.

Ale je to v Uhrách ťažko;
Bo veď je to stará vec,
Že je svedomitosť u nás
Taká ako širá pec.

To svedomie našich pánov
Nestojí fajku dymu. —
Čo to stojí? Za to bys si
Nezakúril na zimu.

Musíme to pripisovať
Nedbalstvu mnohým rokom,
Že krajna naša upáda
Viacaj viac krok za krokom.

Jeden deň sa vicinálky
Potom zas obrazáreň;
Pane Bože, kde zajdeme!?
Bude že z toho plameň!

Nuž ale čo? Sama vláda
Tieto veci zakrýva;
A práve tak, ako Pilát,
Svoje ruky umýva.

A prečo to moji milí
Všecko sa takto deje!?
Inquisícija: nuž a vláda
Má tiež malé nádeje.

Karol Pulský, ten direktor
Štátnej tej obrazárne
Zakrývať chceľ svoje chyby,
Nuž ale veru márne.

Pravda predsa zas len na svet
Vyšla už je to darmo!
Nepravdivosť a šudierstvo
Zakrývať je nemožno.

A keď sa zbojníctvo na čas
Aj zakryje, to je nič!
Veď však potom na zbojníkov
Pletie sa tým väčší bič.

Tak pochodil slávny Miklós
A veru zle aj Pulský
My by sme ích vyplatili
Poriadne po slovenský.

Viete, čo s takými pánmi
By sme my urobili!?
Do dela by sme nabili,
Potom ích vystrelili.

Nuž a či zaslúži iné
Kto obkráda krajinu
A robí ohromnú škodu
Nášmu milému ľudu.

Ver u mnohých úradníkoch
Jediná len chyba tá
Že ím velmo zle šmakuje
Rovná, čestná robota.

Nuž môj drahý, verný ľudu
Ľud môj drahý slovenský
Never, tomu kto sa ti len
Trochu **zdá** byť prí cudzí!

Jaj Bože môj prebože môj
Však je ten svet zmotaný!
Čo vystojí, čo vystojí,
Ubohý ľud poddaný.

Dnešné postavenie nášho
Ľudu je ver o mnoho
Horšie, ako bolo predtým
Spomínané poddanstvo.

Bijú náš ľud teraz všade,
Bijú na čiare celej,
Každý uzná, že žijeme
V krajne nespravedlivej.

Pane Bože pokiaľ ešte
Tento prevrat tu u nás
Bude panovať, a kedy
Zas nastane nový čas!?

Ó, do našej budúcnosti
Otvor sa nová brána!
Nech len žije a zveladí
Sa raz ľudová strana.

1897.

Konec...

Čo mi zostáva? Už som na konci!
 Len rad útrob mojich sa nekonečí...
 Tieto ma vždy hnaly polom, lesom —
 Unavený preísť v stave nie som.

Túha, nádeje, mädosladký sen.
 Schytili dušu moju, jako len
 Pierko malicherné sľubujúce ráj.
 Teraz ale vidím, čo z toho mám.

Strachom pred smrťou darmo tu stonem:
 Lebo ma chytia, lebo utonem.
 Predomnou je vír, za chrbtom mám lesť —
 Smrti mojej zvesť môžete už zaniest.

OVAD.

„Nulla dies sine linea“! — to jest žiaden deň bez práce — vraví staré, častými ničnosťami zkaždodenné porekadlo. No nikde a nikde sa nedá toto porekadlo tak aplikovať, ako teraz, počas tých krajinských, ba, keby to liberálno-židovsko-maďarská, šovinistická tlač na vonok všemožne nezakrývala, svetových, jeden druhého sledujúcich škandálov. Krajina ide sláviť 1000-ročné jubileum — vraj — dobitia tejto vlasti. Či je tu už oprávnené, či nie, o tom sa je škoda dišputovať; prípravy sa robia. Toľko ale stojí, že by to skôr mohlo byť jubileum tých nepravostí na Iude a dôstojnosti celého

štátu spáchaných. V krátkom čase, čo do jubilea chybi, musia všetko to završiť nejakými extrakúskami. A hľa! ako pekne si to povyberali. Boršodsky a za ním celá hrba hlavných- a viceispánov pohýbali stoličné groše. Kto by sa opovážil hovoriť, že su to fakta len miestného významu, keď ich je toľko!? A ako sa predvídať dá, koľko ich bude v najbližšej budúcnosti?... A čo povedať na ten najnovší précin? Toje už všeobecné šudierstvo, ktoré sa ani kvalifikovať nedá. Sú to znaky takej malej Panamy, pri ktorej sa treba obávať, že bude aj väčšia; to hurtáctvo tých priprav je vodou na mlyn ich ošklivých, krv poburujúcich manipulácií s grošom cudzím, s grošom Iudu na zaplatenie všelijakých titulov daní vyrobeným. Treba tu rozumieť defraudáciu Pulského, úradne ešte nepotvrdení, ale už tým samým, že sa vyšetrovanie proti nemu započalo, odôvodnenú. Tento pán totižto snemom poverený mal na výstavku za 200.000 zlatých, snemom odhlasovaných a jemu odovzdaných pre galeriu maliarsku niektoré tvorby talianskych maliarov

zaopatrit. Vyhovel všetkému až nad očakávanie, takže sa následkom usilovnej práce zblázni a obľázná sa nedá žiadať, aby účty z kladal. Takýmto bláznom ale neráče kassu štátnu sverit. On sa sbláznil len preto, aby nemusel účty, počty oddávať z prelumpovaných peňazí.

Ministerpredseda Wlassics bude mať teraz pred snemom v záležitosti Pulskeho dost príležitosti aj prakticky vysvetliť, čo je rozdiel medzi činom a súčasnením sa ho a čo je hranicou oboch?

Až teraz vieme, prečo sa liberálni krakéleri z a každú maličkosť tak odvážlivo biju. Aby nevysvitla jejich špina (nečestnosť).

Jeden z hrdinov liberálnych hovorí, že to nečítal, čo podpísal, druhý utiekol pred vyšetrovaním do bláznince, tretí chcel smrťou zadosť učiniť urazenému právu a takito ľudia sú správcami Uhorska, oni sú jeho zákonodarcia.

Svigor Nemeč by chcel ešte trošku tlačiť s povýšením kvóty.

Len že opozdil, lebo my už sami nevieme, quata hora est, že koľko je hodín. Ostatne len sa ráče pokúsiť o zničenie vyrovnania, ak vy popúšťate nemôžete, prečo by sme ho mi trochu itíšiť nemôhli.

Goluchovskému odpustia, že sa mieša do pojednávania vyrovnania. Nik ho nehreši preto. Ale by ináče rozprávali, keby bol Goluchovsky túto missiu — Agliardimu ponechal.

V ministeriume počet úradných hodín zväčša, nedelný odpočinok ale chcú vyzdvihnúť. Z oboch pádov je vidno kresťanské smýšľania vlády.

Ostatne je to dost evidentná a už sama sebou liehotiaca okolnosť, že v Judapešti v hoc ktorý chošer-deň zatvorí všetky obchody, kdežto na vianoce a nový rok sú otvorené od rána do večera. Charakteristické.

Szécheňovský-bankett v národnom kasíne bol i toho roku zadržaný, lenže omálané motto Szécheňyho mali takto premeniť: Krajina bola naša, ale je židová.

Keď medveď na deň Pamny Marii-dľa povery ľudevej-vykukne a uzre svoj tieň, môžeme na dlhú zimu rátať. Tieň liberalismu je tiež veľký a predaš netratíme nádeje, že odmäkne pod teplými paprsky ľudovej strany.

„Borba proti korupcii by sa mala na niveau vlastenectva povýšiť, lebo ináče sa značne životná schopnosť národná“ píše Pesti Zsirlap. Akoby sa nie na úhladi vlastenectva dostavila korupcia a akoby

už neboli načal i životnú schopnosť národa. Nie len, že načali, ale dnes zajtra ju už aj obrežú.

Na ehodbe plačúci hlavný župan. Nie je to k smiechu, keď ti, ktorí sa nad ukrutnosťami v Nitre a Stupave spáchanými len usmievať mohli, teraz na to rátajú, že jich krokodilové slzy niekoho dojmú?

Z bálu bankových úradníkov pišu, že je počet elit-bálov zase o jedon väčší. Pod týmto ráčili istotne isra-elit-bále rozumieť.

Khošerdirekcia krajinskej výstavy je, keď snou nejaky vidiecky, kresťanský priemielnik v záležitostiach výstavkových vyjednáva, prisna, pedantná, odstraďujúca.

Keď ale pride Móričz Kohn, Áron Üriel atd, vtedy je vľúdna, uznanlivá, zdvorilá.

To sa robí všetko per se v prospech výstavy, aby židovský náter podržala, veď sú oni ti pramaďari, ktorí si od začiatku až do teraz tie najväčšie zásluhy vydobili pri práci na blahu vlasti.

Obec R. do árendy vzala regál, bo bývalý árendátor Jakub bez starosti žije a bez práce bohatne. Ledva že obec obsiahla od vrchnosti kontrakt, nás Jakubko behal jak zbláznený aby aj na budúce árendátorom on zostať mohol, však ale na darmo, lebo obei dané právo na vzdor veľkého namáhania — nemohlo byť odňaté. Poslednie útočistie ale hľadal u notára, že ten vstave bude nakloniť obec aby „J“ aj na ďalej vladáril, keď ale ciel nedosiahol, v hneve pohnutý skrikol ku jednému z občanov „No teda ma už zecte!“ Tento ale chladnokrevne odvetil; že neni súci ku jedeniu lebs mnoho smradlavého chová v sebe.

Krátka zpráva z uhorského snemu, Hórňovidiécký vyslanec Smialovský žiadal vo sneme, aby žilinské gymnásium bolo na osem-triedové zväčšené. Je to kresťanské gymnásium, nuž by sme sa tomu len tešili, ale či pán Smialovský má o tom vedomosti, že to gymnásiam zaujímajú už cele židia?!... Vert by už raz bol čas, aby sme aj mi koniec urobili týmto komediám, a sa viacej zaujímali za naše kresťansko-mravné záujmy. Otázka je, či je pán Smialovský už tiež celo židovsko-maďarsko-liberálny košer mameluk?! Jestli áno, — nuž gratulujeme; ale ako to bude pri voľbách?!

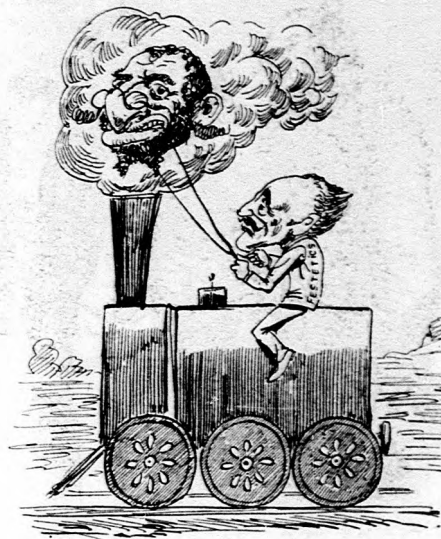
Več
už raz sv
nelo a ve
prvé zasa
Pred
pochopen
kejšie me
bia. Juoa
vlastnosť
V k
Prit
veda, cha
blahonosr
ich viac
Haško, m
Z okolie,
archielog.
Bečkereku
hnusnú p
ník Anton

Festetičovská vicinálka.

Jako pískala vo verejnosti:

Firma bola táto,
S korunovým menom

a jako potajomky:

Podstata ostala
Tá, s'židovským cechom.

— Oslepn Uhor. —

B e s e d n i c a.

Velká národní kat. synoda v D.—Sz.

— Vlastná zpráva „Herkó Pátera“. —

Večité a nalihavé vyzvanie novín predsa má už raz svoj dávno očakávaný výsledok, slovo ztelesnelo a veľká národná kat. synoda zadržala svoje prvé zasadnutie v D.—Sz.

Prečo práve v D.—Sz.? To je veľmi ľahké k pochopeniu práve z tej príčiny, že je to najkatolíckejšie mesto, kde židia ešte len $\frac{4}{5}$ obyvateľstva robia. Juoapešť napríklad sa už nemôže touto krásnou vlastnosťou chlubiť, lebo tam je už $\frac{9}{10}$ židov.

V krátkosti synoda zasadala.

Prítomní boli z kleru tí najvýtečnejší, ktorých veda, charakter, kňazské cnosti a vo verejnom živote blahonosná práca viedla ako vždy, tak aj teraz, keď ich viac nemenujeme, bol tam domáci pán Jozef Haško, muž toho najčistejšieho mravu politického. Z okolie, vysokoučený (?) pán Mauritius Vošinský, archielog. Dalej D. Polgár a Ondrej Prunyi, z Vef.-Bečkereku. Anton Schleiffer, ktorý nemôže vystáť hnusnú podliezavosť, ostrihomský orth. kath. kanoník Anton Poór, všetci za vzor politického morálu

služiaci mužovia. Boli tam pp. Široky, Skalečka, Šimek a druhé kapacity kanonického práva, ďalej apoštolovia moderného náboženstva pp. Jakob Edelstein a Judás Šimon.

Bárs sa pomenovaní a nemenovaní už odpodľudňa, tedy za svetla sišli, predsa boly obloky všade osvetlené, len na plebanii nie, tomu na znak, že tam dnu inšie bude svietiť, t. j. veda!

Hneď na začiatku zasadnutia poslali na jednohlasne prijatý návrh do Jágra a Košíc vrelé a srdečné telegramy.

Potom sa dal výbor do volenia úradníkov. Za predsedu svolili jednohlasne p. Hašku.

Za notárov pp. D. Polgára a Skalečku.

Za pokladníka p. Zoványiho, ktorý je v manipulácii peňaží a iných cudzích vecí ako najvernejší známy.

Čo sa tenóra porady týka môžeme tak mimochodom poznamenať, že tam z čierneho ducha tej takzvanej cons ultramontannej strany nebolo ani jednej jotty, každý hlas, každá myšlienka vydala krásne svedectvo o synoch modernej osnovy, ktorí neboli, ani nebudú nikdy slepými nástrojmi Ríma.

Nie menej pozdvyhovali ozdobu synody veľký reformátor Wlassits, kultusminister a prostosrdečný

Žid-žobrák.

— Rhád by shom sa shofáral s phánom, fedúciim khancelláriu.

— Sef: (Len aby sa ho čím skôr striast mól, da mu jednu korunu) Ja som šefom.

Žid: Tho ma felmi theši. (A stojí tam ďalej.)

— Co čakáte ešte? Alebo čo chcete?

— Rhád by shom sha ešte aj ďalej thakto rozprával.

Slávnostný pochod.

— Kam, kam, drahý braček?

— Idem naše osobytné výborové zasadnutie, ktoré riadiť má tisieročný slávnostný pochod.

Zdá sa mi, že v našom rade pojde aj celý národ. —

Percel, minister vnútorných záležitostí, ktorí nie preto sa súčasťnili, akoby si nejaké práva zabezpečiť cheeli pri tejto porade, ale preto, aby obmedzili tie často uskutočnené prechmaty vlády oproti katolíkom.

Prvým predmetom zasadnutia bola samo sebou sa rozumie „katolícka autonómia“. Tu výbor na návrh p. Zoványiho jednohlasne uzavrel, že aby sa na „kat. autonómii“, aj ako na časopis každá plebánia predplatila.

1. Co sa týka samosprávy cirkve, uzavrely, aby cirkev dľa starých, právom už sankciovaných zvykov sama mohla sa o svoj osud starať, vynímajúc peštbudinských židov a patronát juda-barónov, ktorí majú toto bezpodmienečné právo dostať.

2. Vláda, ako najvyššia podpora cirkve dostane právo protestovania „veto“.

3. Treba vyvoliť výbor, ktorý takzvaných hecokaplánov nie len nepromovuje, ale ich aj z úradu vyhnať môže, k čomu sa má vyprositi pomoc vyššieho kleru.

4. Len také cirkevné individuum sa ma vyhliadnut na vyššiu cirkevnú proteciu, pred ktorého osnovou musí i ústav druhej confessie, napríklad ústav pre rabinov klobúk ztrhnúť.

5. Kňazskú výchovu v seminároch treba, aby

sa výdavky zmenšili, zničtiť, lebo je už aj o tom ministerialne nariadenie, že temeško-rikašský šachter, ktorý jako rezník rituelného zamestknania, je čo do rangu rovný kaplánovi.

6. Na miesto vyšších predmetov theologických má sa navštevovať kasíno v Leopoldove a jasná modlitebňa v dohány-ulici.

7. Aby údovia terajšej synody ľubovolne sami seba vymenovať mohli na uprázdňujúce sa štallá a biskupské stolce.

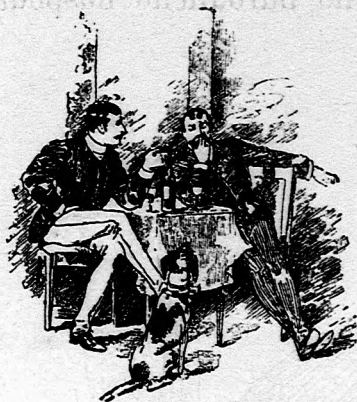
Po všeobecnom a oduševnenom „eljen“-e povstal p. dr. M. Vašínský, ktorý ešte tolko poznamenal, aby každý samovymenovaný o sebe revers vydal, a keď by bársktorý minister ho pýtal, aby ho neodovzdal.

Ondrej Prúnyi tú geniálnu poznámku spravil, že by árarný plebán (kňaz) nebol povinný ani hlavného-, ani vicispána na kortešskú cestu vypravadiť, ba čo viac, keby mal kaplánov, hnúciich k ľudovej strane, aby ich biskup na prvý dopisováci listok odtiaľ preložil.

K tomuto návrhu sa pripojili pp. Šikorský, Skalečka, D. Polgár, Anton Schleiffer, Pimek a Kindera.

Konečne p. Nemeškovi, predniesol zodpovedajúce reformným ideám 19. stoloetia ten návrh, že

Prčina.

— Čujem braček, že si sa aj ty oženil. No, za tak veľkého blázna by som ťa predsa nebol držal!

— Vieš kamarát, to má tiež svoju príčinu! Prostredník ženby mi bol dlžný 20 zlatých, nemohol mi ich zaplatiť, teda som myslel, že sa mi aspoň takto odslúži.

akby sa vihladom na slobodu náboženstva a nové paragrafy prestúpenia, od teraz syn židáčkov na dráhu kňazskú chystal, aby v štúdiach bez pokrstenia pokračovať mohol, aby sa prípadne, keď sa dostane neskôr do potronátu židovského, ozdorovať mohol, pohoršeniu ľudu a smelo sa hrať medzi vigéci-židákmi v kréme na tardlu.

8. Ďalej, aby bigotné svetové patronátne pántstva sprostené boly všetkého práva. Ba nech sa vypovie i to, že kto by chcel k bludiackej ľudovej strane patriť, ten aby ani katolíkom byť nemôhol.

9. Všetelijaké blahé kat. organizácie a iné podobné poluzby sú len povolením, podporovaním a a navrhovaním vysokého ministerstva možné.

Ohľadom kongruy nezaujaly ešte isté miesto, ale už v princípe si osvojili stanovisko chýrnejšie práce opáta Szecsényiho, že aby sa na chudobných kňazov, obzvlášť k ľudovej strane patriacich vyrúbila daň.

Poradu zavrel bankett, na ktorej sa hlavný rabin vrelými, priateľskými slovami zmienil o osnove kresťanskej.

Po hlučnom „éljen“-e uzavreli, aby rabin, ako ženiály čestný úd na budúce vedľa predsedu miesto zaujať mohol a aby jeho podobizeň pre Herkó Pátra namalovať dali.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Bhár bys mhal v dholine Bhodva jedhen feliky žhelezny most s dhrefa.

Nech usphoraduje phán Bartha tfoje vicinálne ferejno-kráľofské phisma.

Boch dhaj bys, fyjmúe phoriadnost thabule, iného nemal, čím by sas' sakhrý-fat móchol.

Abhys phoživat mohol všetky thie pravé radosti, kthoré zaphrícinili dupphlujúci návrh phána Cshákiho.

Bhud v chýre thakej dôvery, jakho phán Pherezel.

Thaký čhistý nech je thvoj charakter, jhako árenda áraru.

Abys sa nha feky liečiť mohol s Khároly-körutskej lekárny v Peštbudine.

Opisane.

Comissár policajny: A potom, čo je vaše zamestknanie?

Tulák: Dávam látku ku správam policajným novin.

Filoksery uhorského národného hospodárstva, alebo kazí a hu

Ti, ktorí prichodia chudi.

1897.

tva, alebo kazí a hubí či maďara, či slováka, či aj celú krajinu?

A odchodia na masti ľudu ztučneli.

Nešťastná náhoda.

Ach, maličká ide sem krokom drobuským
Musím sa ukázať pekným, šumným, mužským.

V tom ale za chrbtom praskne operadlo:
Márnivosti slúžiť nie je veľmi radno.

Vlastenectvo.

Sudca: Schnürer, obžalovaný, sadnite si na lavicu obžalovaných.

Obžalovaný: Shom phyšný na tho, že sha dothýkam toho miestha, kthoré si phredkovia naši khrvou vydhobili, lebo husia krv močila byť vttedy práve thak svátha, akho aj theraz.

Rindskopf — selber aner!

Na dolnej zemi v meste A. za časov absolutizmu — stalo sa, že Nemecký Rindskopf, štátny inšpektor telegrafu úradne navštívil tamejší telegrafný úrad. Počas prehliadky prišli telegramy a pri príchode jedného vidieckého telegramu pozorujúce tlač telegrafického stroja, zbadal v nej chybu — a prosil telegrafného o výpravenie tejto, bez toho, zedyby i o svoje meno udal. Na to mu pafričný úradník vrtko nazid telegrafoval: — „Dobre je! neni v tom žiadnej chyby. Kto je tam?“ — Inšpektor, cheejúe doraz dať svojmu úradnému napomenuti, odpovedal: — „Rindskopf“. — Ten videl vtom „Rindskopf“ (hovädo!) urážku — a s hnevom mu telegrafoval: — „selber aner!“ — (To ste Vy!)

Zámienka.

Sudca: A pod jakou záminkou vás váš muž vybil?

Žalobnica: Prosim ponížene veľkomožného pána sudeu nie pod zámienkou, ale pod šopou a to š válcem na cesto.

V národnom museume.

Portier: Prosim, palieu lebo dáždnik nechajte tu.

Pán: Ale, veď ja ani nemám palice.

Portier: Za to ja nemôžem. — Ráete si jednu doniesť, lebo zato dostávam prepitné (na víno).

Liptovské žiadosti.

- a) Maj ty sprostého syna, a daj ho do štátnych škôl liptovských, aby ti zmúdreľ.
 b) Zakladaj konzum v Ružomberku, a nech ti bude hlavný-služný a župan na pomoči.
 c) Buď ty krémárom v Liptove, a pridržaj sa ľudovej strany.
 d) Buď úradníkom pod hlavným županom liptovským a vstúp do katolíckého kruhu v Ružomberku.
 e) Buď krémárom v Likauke, a predávaj Hoffmanské kvapky.

Vysvetlenie.

- a) V štátnych liptovských školách, deti ani dobre čítať sa nenaučia.
 b) Služný a hlavný župan potravné spolky založiť prekážajú.
 c) Licenciu takému odoberú.
 d) Kürthy hlavný župan zakázal úradníkom do spolku vstúpiť.
 e) V Likavke Schulca žida pokutovali, že predával také kvapky.*)

Moderné bájeslovie.

Rabín: Jakhé khožené šbaty nosili naši phredkovia za čhasu podmanenie therajšej vlasti našej?

Kóbi: „Zajačiu“.

Rabín: Phrečo?

Kóbi: Aby nám napadlo, že phrenasledovali svojich nepriateľov a thi uthekali jakho zajac.

Rabín: Niseht vuer, oni nhosili thigrovú kohožu a len photomei nosia theraz zajačie kohožky

Z politiky.

Zemský pán: Ej, tento Jano gazda! Keď aj pil z toho kóšer vína, pil istotne len z politiky.

Števo bíreš: A, čo by z politiky, veľkomožný pane! — na vlastné oči som videl, že pil z veľkého kréaha vinového.

Na ceste po svatbe.

Hvezdár (k jeduomu mužovi): Nech mám tedy to šťastie tak pri mrkání a môžete tu cez môj ďalekohľad vidieť Venusu v úplnej jej krásie.

Žena: No, drahý moj, to je predsa nie pekne od vás.

*) Tomu sa divíme, že ako je to možno, že v našej židovskoliberalnej krajine žida vôbec sa ničie pokutujú; a preto pokutovanie krémára Schulca zaznačujeme, čo u nás neslýchaný pád.
 Redakcia.

Na vacovskej ulici v Pešťbudine.

— Ale, anjel môj zlatý, nezastavujme sa pred každým obchodom!

— No dobre, tak poďme dnu.

Zo snemu.

Dvaja mameluci sa pustili nedávno do živej disputy, vždy tušie napádali jedon druhého, až konečne jedon z nich takto kričí z plného hrdla:

— Ale čo ti vieš? Veď od kedy v sneme se-diš, ani ustá si ešte neotvoril.

Načo bol druhý hned s replikou hotový:

— Mýliš sa braček: Vždy sa mi zivalo, keď si rozprával. (Kto boli títo mameluci, to nevyzradíme.)

Obraz maďarského liberalizmu v maličkom.

V sneme ho je vidieť vo veľkom.

Zle pochodený ritier.

1.

Ritier ide koňmo,
Mačka nahbo hladi

2.

Ritier svojej dvori,
Mačka dolu skočí

3.

Kôň je nastrašený,
Ritiera dol' zhodi

4.

Kto chce koňmo dvorit,
Nuž takto pochodí.

Správny cit práva.

Velkomožná pani Teilthelbaumka daruje svojej služke Judke na nový rok pekný prsteň.

Onedlho jej Judka vypovie a chce ísť preč.

— Cho? Vy chcete ísť phreč? Naja! Thak mi dajte nazad then prsten — — —

Judka: Ó, veľmi vďačne velkomožná pani!

Dá jej nazad prsteň a vystre ruku, aby jej hu pani boskala.

— Cho je tho sa pesočivost, čo?

Judka: To je nie žiadna bezočivost, ja som Vám zaň ruku boskala; keď Vám tedy dám prsteň nazad, dajte aj Vy mne nazad tiež môj bosk.

Žartovná hádka v obraze.

Konečne je raz už tu on
Hľadaný, prekliaty špion.

(Pohladajte ho.)

Kusy zrkadla.

Dlžník a zamilovaný sú si v jednej vlastnosti veľmi podobní: v roztržitosti.

Originálne je to, že čím smiešnejšia je ženská mó-da, tým viac zármutku zapričiňuje mužom.

Mnohý mužský si len preto žiada, aby bol čím skôr zalúbený, lebo nezakúsil ešte trpkosti klamov.

Mnohé ženské majú o vernosti v therii správnejšie pochopy, ako v praxi.

Dľa anarhistov sú len dvojaki Iudia: domáci pán a árendatori.

Čím viac si musí niekto ruky myt, tým nebezpečnejšími vecami sa zaoberal. To stojí, aj čo sa duševnej práce týka.

Dopis**z cirkvy pána Skalecku.**

Slávna redaktia!

V minulom čísle „Herko Pátra“ tá zpráva bola uverejnená, že náš pán farár Skalečka sa od jedu rozpučil. Túto zprávu týmto naprávame, a korigujeme ta, že to sa-žial Bohunestálo; náš Skalečka pasie dalej svoje nenasýtelné bruško a nažíva si v pokoji. Náš pán farár Skalečka je zdravý a práve pohevác je úplne povedený svojich telesných, no nie duševných sýl, chystá sa strašným spôsobom napádnúť nášho „Herko Pátra“, a to sice dľa jeho zvyku z kancela. Ráče pán redaktor na našu žiadost uverejniť teda, že náš pán farár Skalečka sa nerozpučil, ale že je len v tom štádiume, položení, aby sa mu niečo podobného stalo.

Poníženi služebníci:

Viacerí cirkevníci p. Skalecku.

Telegramm.

Ružomberk: Do Ružomberku privandruvalo 30 židovských familií začiatkom tohoto roku.

Jeho Excellencie pánu Bánffymu

v Budapešti.

Oznamujeme Excellencii Vašej, že sme na milénárne slávnosti šťastlive došli do Ružomberka. My Vám slubujeme, že verné vlastenci bu-

deme, a k vlastenstvu i Ružomerských mešťanov priúčať budeme. Spolu sa uctive poďakujeme, Vašej Excellencii za to pekné privítanie, ktorého sme sa na Váš rozkaz skrze pána osv. Kürthy, župana liptovského, pána Ďulu Matyašovského, hlavného slúžneho a Ondreja Krómer, ryehtára ružomerského na Paračke účastníkmi stali. — Vzláštne bandérium lupčianske bolo veľmi skvele; s veľkou uctou

Ružomberk, dňa 14. februára 1896.

V mene 30 rodín z Poľskej privandrovaných:

leig Jajteles,
a manželka Rebeka.

Listáreň redakcie.

Litera „B“. Rukopisy prosíme, — no ráčte na to váhu klásť, aby to bolo lebo sarkastické, lebo humoristické. Ináčej aj najbližší dopis Vám uveejníme.

Pán J. B. Antalfalva. Už je to raz stará vina, chyba celého človečenstva, že zásluha nebýva vždy odmenená, — ako aj to stojí, že mnohórázy aj v menších záležitostiach korruptia hrá veľký zástoj. To Vám uznáme; — ale do verejného časopisu len verejné veci môžeme brať. Vaša žiadosť — odpuste je nie k vyplneniu, bo to je v celku predsa len súkromná, privátna vec. Ale prosíme k. pr. dopis v ktorom je pokračovanie slúžneho, alebo niektorého až príliš hazafického farára kritisované.

Veľebný pán S. J. farár, V. L. Ako ráčite vidieť, Vašu zásielku sme uverejnili, a to síce s veľkou radosťou a s vďakou. Co je s p. Hlinkom!? Prosíme o laskavé zaslatie podobných vecí!
Redakcia.

Zodpovedný redaktor: Julius Markoš.—Hlavný spolupracovník: Závaďan.

Prosba.

Prosíme ctené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezfažovalo si niekedy niečo nám do redakcii zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmo sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj o mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všeckým slušným požiadavkám vyhovieť. — Pán Bôh s námi a zlé preč!

Redakcia

„Herko Pátra“.

I N S E R A T Y.

Cenniky pošlem na žiadosť.

Cimbaly s pedálom,

husle, harmoniková fujara, musické diela, a nástrojoch a jich podmienkach.

Mojím nákladom vyšly nasledovné diela musické: Školana cimbal, napísala: Izabella Kuliffay. professorka v musike u hlavného kniežata. Obsahuje v sebe 94 piesní a mnoho etudov, cena 3 zl. 50 krov, skvostne viazaná 4 zl. 80 kr. Vychodí každých 14 dní raz, so 4—6 kusmi.

Prijímam naprávania, oprávania akýchkoľvek nástrojov.

Štefan Horváth,

liferant hlavného kniežata (hercega) cis. a kráľ. Jozefa.
Budapešť, Erzsébet-körnt 2. sz. a Kerepesi-ut 46. sz.

„Herko Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za velmo ľavné ceny.

Jedna celá tlačaná strana stojí len 10 zl. pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zaibárus-utcza 7. szám.

Vyzvanie.

Vysokoctení čitatelia!

Uhorská katolícka tlač na vrcholi svojej úlohy všemožne sa vynasnažuje, aby nielen obyčajným nárokom p. t. čítacieho publika zadost učinila, ale aby si jeho úplný spolucit zaslúžila.

Z tej príčiny všetko možné robí, aby uskutočniť mohla tento jej pekný vytknutý cieľ.

Posiaľ pri lacnom podnikateľstve následkom veľkých tlačových a iných materiálnych výdavkov sme mohli tento krásny cieľ len čiastočne dosiahnuť, na koľko každý úspech, z ktorého sily naše riast mohli, pohltily drahé výdavky tlačové.

Ustálili sme sa tedy na tom, že založíme našim skromným nárokom zodpovedajúcu, **malú, ale len našim cieľom slúžiacu tlačiareň**, aby sme nárokom našich p. t. čitateľov v každom ohlade a čím väčším úspechom vyhovelí.

Aby sa tento pekný a vznešený cieľ čím ľahšie uskutočniť mohol, sme tak smelí účtively prosíť, aby každý na koľko to bez napnutia je v stave, láskave prispel k uskutočneniu tohoto cieľu.

Keď sa veľkí literáti kat. nehýbu ku založeniu jednej samostatnej tlačiarne katolíckej, nech spravia dačo tí „maličkí“. S menším nárokom, ale tým istým potrebným cieľom a k službám p. t. čítacieho obecnstva.

Poznajúc tú liehotiacu okolnosť, že „Herkó Páter“ má miestami celý rad čitateľov, ktorí časopis z ruky do ruky podávajú, — keď ho kedy tedy posiaľ takmer za darmo čítali, nech nie sú obťažovaní tým, že 10—20 krajeiarové darčeky posbierajú a nám ich na poukázke ku **založeniu tlačiarne „Herkó Páter“-a** zašlú.

Ba aj prosíme účtively p. t. čítacie publikum, aby nás v tejto snahe podporovalo.

My sa nie len poďakujeme za sbierku, ale ju verejne aj potvrdíme. A síce 1 zlatkovú vo verši, 5 zlatkovú aj v osobytnom, vo verši písanom liste.

Aby sa nezдалo, že veľkodušní dareovia darmo prispievajú, sľubujeme už vopred, že na žiadosť po každých 5 kr. pošleme im jedno týždňové číslo.

Tu obzvlášť na tých ct. p. kostolníkovi apellujeme, ktorí pri vyskytnutí podobných príležitostí vždy pekný výsledok vykázali.

Kto nasbiera 4 zlatky, pol roka za darmo bude dostávať časopis, a to nie len on, ale každý, u ktorých to sobsbieral, a síce po každých 5 kr. jedno týždenné číslo.

Tak dosiahneme nie jedného, ale dvojho cieľu, lebo kostolník by bol pomaly poverenníkom z jednej strany redakcii, z druhej strany p. t. obecnstva a ľahkým spôsobom prispieť by mohol k rozšíreniu tejto blahodarnej akcie.

Kto nasbiera 1 zlatku, dostane za ňu 25 kusov čísiel.

Kto nasbiera 2 zlatky, dostane zane 55 kusov čísiel.

Pekelná tlač liberálov prečo sa tak rozvila a tak zmocnela a to za krátky čas? Lebo jej obľahčili zjavenie a rozšírovanie sa.

Ešte ráz účtively prosím p. t. čitateľov, aby nás v prospech tejto dobrej záležitosti podporovali a sa o ňu interessovali.

Váš oddaný sluha

Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Julius Markoš,

redaktor „Herkó Páttra“.

